

straf for Personer, der i Henhold til Lov af 11. Maj 1897 indeholdende nogle Bestemmelser om Vold mod sagesløs Person udstaa Tvangsarbejde, naar de have gjort sig skyldige i grov Overtrædelse af de for Straffens Udtaaelse gældende Forskrifter, og de i disse fastsatte reglementariske Straffe efter Overtrædelsens Grovhed eller Gentagelse ikke antages tilstrækkelig virksomme. Finder vedkommende Anstalts Bestyrelse i det i Nr. 4 anførte Tilfælde Anvendelse af legemlig Revselse fornøden, henvises Sagen i sin Helhed til Afgørelse ved Dom under Hensyn til de for Overtrædelse af Reglementet fastsatte Forskrifter. — Forinden legemlig Revselse paalægges nogen, bør det ved Lægeerklæring være godtgjort, at han kan taale saadan. Kan han ikke taale en Tillægsstraf af legemlig Revselse, der i øvrigt efter hans Forbrydelse vilde findes grundet, skærpes den almindelige Straf forholdsmæssig. — Legemlig Revselse bør i de ovenfor Nr. 1—3 omhandlede Tilfælde af Domstolene bringes til Anvendelse, naar de i Loven indeholdte Betingelser ere til Stede, og de om Gerningsmanden i øvrigt foreliggende Oplysninger ikke bestemt afkræfte den Formodning om Tilbøjelighed til raa eller voldsom Fremfærd, som Forbrydelsen fremkalder. At Handlingen er foretagen i Beruselse, bør ikke udelukke Anvendelsen af legemlig Revselse, naar Gerningsmanden ikke helt har manglet den til Straf fornødne Tilregnelighed. — Overstiger den idømte legemlige Revselse 16 Slag, er Sagen af denne Grund egnet til efter domfældtes Begæring at indankes for Højesteret. I øvrigt kommer den i Medfør af denne Lov idømte legemlige Straf ikke i Betragtning i den her nævnte Henseende undtagen i Sager, der fra Bornholm og Færøerne indankes for Højesteret. — Justitsministeren har aarlig til Kongen og til Rigsdagen at afgive Beretning om Antallet og Beskaffenheden af de Tilfælde, i hvilke legemlig Revselse er bragt til Anvendelse i Medfør af denne Lov.

II. Efter Straffelovens § 40 ere Handlinger, foretagne af *Nødværge*, straffri, dog at det kun, hvor det gælder Forsvar for „Liv, Helbred eller Velfærd“, skal være tilladt at anvende saadanne Forsvarsmidler, ved hvilke Angriberens Liv udsættes for øjensynlig Fare. Forslaget gaar nu ud paa, at der efter „Velfærd“ skal tilføjes „eller hvor sagesløs Person afværger voldeligt Overfald, hvoraf han maa antages at have frygtet betydelig Skade“.

III. Loven skal revideres inden 5 Aar.

Første Behandling fandt Sted i Dagene den 19. og 20. November (F. Sp. 1394), hvorefter Sagen henvistes til et Udvalg paa 15 Medlemmer (Krabbe, Thomsen (Form.), Anton Jensen, Svend Høgsbro (Sekr.), R. Hansen, Alfred Christensen, Lars Jensen, Sigurd Berg, R. Andersen, Sveistrup, R.